

[Erik B. Smith]

føregående kalenderår på grundlag af faktisk arbejdstid. Der er et hav af muligheder for at misbruge, for kontrol eller mangel på kontrol, for at smække en regning ud til folk osv. Ærlig talt, om det administrative kan man næsten fristes til at sige, at ministeren fortjente, at lovforslaget blev gennemført med alt det kaos, det ville medføre.

På samme måde kan man sige: hvad er det, folk ønsker? Ja, de ønsker gradvis at trappe ned, så de kan forberede sig på pensionsalderen; de ønsker ikke at blive tvunget til at gå ud og ind af ordningen, til at få sat arbejdstiden op og ned. Man fristes til at sige: stakkels 60-67-årige.

Vi er enige om, at delpension er noget, der skal gennemføres i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, og det skriver ministeren udtrykkeligt. Vi er også enige om, at man skal kunne undgå misbrug, man skal kunne begrænse efterreguleringssituationerne. Vi er enige om aldersgruppen. Vi er også enige om, at arbejdstidsnedsættelsen skal være væsentlig, og vi er enige om, at der skal være en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Og vi er vel egentlig også enige om, at alle reglerne bør være enkle og klare. Hvad er så forklaringen på, at socialministeren ikke kan tage det socialdemokratiske forslag om delefterløn og så i øvrigt kunne have brugt sommerferien til at fremsætte et forslag for de selvstændige erhvervsdrivende og for tjenestemændene?

Opfylder socialdemokratiets forslag da ikke de krav, som jeg netop har nævnt? Jo, det gør det. Men opfylder socialministerens forslag de krav? Nej, det opfylder ikke de betingelser, det skriver ministeren selv, men det er man parat til at diskutere, selv om der ikke er noget bud på det. Hvad kan så være forklaringen på, at socialministeren fastholder sit krav, ikke tager imod, om man så må sige, den fremstrakte hånd fra alle A-kassebetalere, der betyder: ja men lad os tage alle de andre grupper og lave noget for dem? Man spørger sig selv, om det udtrykker ren ideologi. Det kan jeg selvfølgelig ikke svare på, jeg ved det ikke, jeg tvivler egentlig.

Man kan jo også spørge på en anden måde: er det, fordi socialministeren ønsker at skjule den besparelse, der ligger i, at en stor gruppe efterlønsmodtagere så ville have valgt delpensionen? Er det det, der er forklaringen, eller er det, fordi socialministeren støtter

arbejdsministeren i hendes udtalelser på det konservative landsmøde her efter sommerferien, hvor hun sagde, at hun syntes, at efterlønnen skulle afskaffes? Jeg ved ikke, hvad svaret er. Jeg håber, at ministeren vil give os nogle svar på det her.

Det udspil, som socialministeren er kommet med, viser i hvert fald ikke nogen vilje til et bredt forlig, og jeg håber inderligt, at forslaget ikke bliver til konkret lovgivning. Gør det det, så vil vi have lavet det om, så snart det er parlamentarisk muligt for socialdemokratiet. Vi tror ganske enkelt ikke på modellen. Vi synes, den er mere skadelig end slet ingenting.

Så bliver jeg nødt til at sige noget om den sociale pensionsfond, som jo er en af de tre ting, som vi her skal diskutere. Ministeren har været nødt til at skaffe hjemmel til, at pengene tages fra den sociale pensionsfond. Nu er ministeren jo selv jurist, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hende: hvad kalder man det juridiske begreb – jeg vil godt give en vejledning, det er et sted i straffeloven efter min opfattelse – hvad kalder man det, når man udskriver en regning og tager pengene, vel vidende, at der ikke er dækning for det?

Det er ikke den rigtige regning. Ser vi på modellen, der anvendes i Sverige, hvor et sted imellem 20 og 30 pct. af gruppen er delpensionister, og ved vi, at omkring 80 pct. af alle i årgangen er efterlønsmodtagere, så kan vi sige os selv, at langt den største gruppe delpensionister enten er efterlønsmodtagere eller potentielle efterlønsmodtagere. Hvorдан det skal kunne komme til at koste næsten 1 mia kr., får stå hen. Jeg kan love ministeren, at vi vil gøre, hvad vi kan for at afsløre det regnestykke under udvalgsarbejdet, og vi vil heller ikke skåne ministeren i den offentlige debat.

Vi mener, at den sociale pensionsfonds midler, dem, der er tilbage, rettelig tilhører dem, der er alderspensionister. Og hvis man ikke vil give disse midler til dem, så synes jeg, man skal sige det. Hvis man vil have en finanspolitisk besparelse, så synes jeg, man skal sige det. Socialdemokratiet har for den sags skyld også været med til at udskyde udbetalingerne, jeg synes bare, man skal kalde det ved det rette navn. Jeg tror også, ministeren er klar over, at det forslag, hun kommer med, er langt dårligere end det, som social-